

GLASILO DELOVNE SKUPNOSTI
TOVARNE OBUTVE

Peko

TRŽIČ

čevljar

LETNIK XI

ŠTEVILKA 9

SEPTEMBER 1971

Naš sporazum verificiran

Ljubljana, 15. septembra. Verifikacijska komisija je na seji obravnavala in verificirala samoupravni sporazum usnjarsko predelovalne industrije. Sprejela je sklep, da se sporazum vpiše v register samoupravnih sporazumov. Tako bomo lahko uveljavljali določila, ki so v sporazumu.

Našemu sporazumu, usnjarsko predelovalni industriji, je tako omogočena delitev dohodka in osebnega dohodka za 7.320 delavcev oziroma za 11 delovnih organizacij, na osnovi samoupravno dogovorjenih meril. Prav tako ob vpisu v register preneha veljati za sporazum limit o dovoljenem povečanju osebnih dohodkov v letošnjem letu (11 %). Skupne komisije, ki so pripravljale sporazume, so upoštevale vse bistvene pripombe, ki jih je dala verifikacijska komisija na predloge samoupravnih sporazumov.

Več o tem boste brali v prihodnji številki »Čevljarja«.

M. K.

Nova stavba je skoraj gotova

Foto S. AHACIČ

Jože Dolenc - ponovno glavni direktor podjetja

Prva reelekcijska doba — 4 leta — kot jo določa statut podjetja, je potekla tovarišu

Jožetu Dolencu, glavnemu direktorju podjetja, dne 31. avgusta 1971. Skladno z zakonskimi in našimi notranjimi predpisi je bil po uradnem postopku in s tajnim glasovanjem na zasedanju delavskega sveta, dne 2. septembra 1971, z večino glasov vseh članov delavskega sveta, tovariš Jože Dolenc ponovno izvoljen za individualnega izvršnega organa — glavnega direktorja podjetja za naslednjo štiriletno mandatno dobo.

Zaupnica, ki jo je tovariš Jože Dolenc s ponovno izvolitvijo za glavnega direktorja podjetja dobil od delavskega sveta, je pravzaprav tudi priznanje naše delovne skupnosti za delo, trud in vodenje delovne skupnosti k novim uspehom, kot smo to zapisali ob njegovem prihodu v naše podjetje pred štirimi leti. V tem času je podjetje namreč doseglo nadaljne vidne rezultate, saj se je celotni dohodek v tovarni in mreži zvišal lani v odnosu na leto 1966 za 149 %, dohodek za 91 %, sredstva za osebne dohodke za 109 % in sredstva za sklade

za 64 %. Število zaposlenih se je v tem času zvišalo za 42 %, proizvodnja pa za 25 %, medtem ko se je izvoz povečal količinsko za 49 %.

Podjetje je ostalo, tako kot je bilo že prej, na vodilnem mestu v stroki v državi, kar je odraz delovanja in aktivnosti tudi glavnega direktorja kot pomembnega činitelja v več organih naše stroke v republiki in zvezni gospodarski zbornici.

Prav gotovo so obstajali in obstajajo še drugi objektivni pa subjektivni dejavniki, ki so vplivali na ponovno izvolitev tovariša Jožeta Dolenca za glavnega direktorja, predvsem pa želja delovne skupnosti, da jo tudi naprej še vodi z vse boljšimi rezultati in uspehi načrtanim ciljem nasproti.

To vse, predvsem pa z zaupanjem, da bi podjetje doseglo v bodoče pod vodstvom tovariša Jožeta Dolenca še vidnejših uspehov, mu k ponovni izvolitvi za glavnega direktorja iskreno čestitamo.

Slavko Hvalica

Šolsko leto 1971-72

Pričetek šolskega leta pomeni več ali manj v vsem družbenem življenju neko živahno razgibanost; tako v šolah, zavodih, varstvenih ustanovah, kot tudi v samih delovnih organizacijah. Prosvetni organi so se lotili revizije sedanjega učnega načrta za osnovno šolo, za starše so nastopile nove skrbi varstva otrok, za vse tiste, ki so prestopili v srednje in višje šole se prične obdobje osamosvajanja — usmerjanja v poklic, za nas v podjetjih pa zbiranje novih bodočih kadrov.

Da, taka živahnost je nastopila takoj po kolektivnem dopustu tudi pri nas. Naslednji podatki nam to zgovorno potrjujejo. V poklicno čevljarško šolo smo sprejeli 17 učenek, ki se bodo učile poklica prešivalke. V poklicno šolo za kovinsko in elektro stroko smo sprejeli 8 učencev. Na srednjih, višjih in visokih šolah smo podelili 25 štipendij. V prodajni mreži pa smo sprejeli 45 učencev za izučitev poklica prodajalca obutvene stroke.

Zanimivo pri vsem tem pa je, da je ostalo 6 štipendij nepodeljenih. Lete smo kasneje podelili na tistih šolah, kjer je bilo več kandidatov kot razpisanih štipendij. V prizadevanju, da bi spričo vse večjih potreb po strokovnjakih, dobili kar največ štipendistov, nam kljub temu to v celoti žal ni uspelo. Tu in tam se še vedno sliši, da delovne organizacije nimajo posluha za pridobivanje strokovnjakov, ki jih tako zelo manjka. Tudi iz izobraževalnih skupnosti prihajajo očitki, da so delovne organizacije zaprte in skope pri podeljevanju štipendij, kreditov ali kake druge oblike pomoči. Pomoč pri študiju pa bi posebno morali dobiti dijaki ali študentje, ki so zelo nadarjeni za študij, izhajajo pa iz socialno ogroženih in šibkih kmečkih ali delavskih družin. Tako torej družba!

Če se ozremo globlje v vsak primer posebej pa vidimo, da temu ni tako. Vsaj za našo delovno organizacijo ne bi mogli trditi, da ne skrbi dovolj za kadre. Tudi višina štipendij ni majhna, saj so sedanje kar vzpodbudne. Kljub temu pa se sprašujemo, zakaj so ostale letošnje nepodeljene? Odgovor puščam odprt vam v pre-sojo.

Nadalj. na 5. strani

Nova trgovina v Kopru

V Kopru smo 1. 9. 1971 odprli novo prodajno enoto v sklopu trgovskega podjetja »Soča« Koper. V okusnem novozgrajenem trgovskem objektu, ob sami mestni vpadnici z ljubljanske strani, so poleg nas še tekstilni in prehrabeni oddelki. Prodaja se po načelu fiksnega odkupa. Načrte opreme smo izdelali v biroju, izvedba le-teh pa je veljala 12 starih milijonov. Razpolagamo s 100 m² površine, t. j. vizuelno odprto skladišče, ki je nevsiljivo povezano s prodajnim prostorom. Celotna oprema je gotova z oranjem lakom, na kar nas je vezala že pripravljena v ostalih oddelkih. Veliko zanimanje za naš oddelki je bilo že na otvoritvi, in po mnenju navzočih je to najlepše opremljeni oddelki v sklopu trgovskega objekta. Otvoritve se je s strani tovarne udeležil pomočnik glavnega direktorja tovariš Janko Rozman.

ing. arh. MAKS SEDEJ

OBVESTILO! V menzi delata: bife — dopoldne od 5.30—6.00, 8.30—9.50 in od 11.00—11.30, popoldne pa od 17.00—18.00; kuhinja od 8.30—9.50, popoldne od 17.30—18.00, kosilo dobite od 14.00—15.00, pred 14.00 uro samo tisti, ki delajo popoldne. Bloke za topli obrok in kosila dobite prvi in drugi dan po izplačilu osebnega dohodka od 8.30—9.50. Tedenske bone pa vsak ponedeljek od 8.30—9.50 pri blagajni.

direktor splošnega sektorja SLAVKO HVALICA

Nekaj besed o zaposlovanju

Večkrat se sliši med člani delovne skupnosti vprašanje: »Ali bomo še kar sprejemali na delo, kam in kako zaposlimo vse te novoprejele?«

Res je, da je bilo zlasti po dopustu sprejeto na delo v naše podjetje razmeroma veliko število delavcev, vendar jih je tudi precej odšlo iz podjetja. Da bi bilo vsem članom delovne skupnosti odgovorjeno na nejasna vprašanja v zvezi z zaposlovanjem, bom skušal z nekaj konkretnimi podatki posredovati ta odgovor in pojasniti.

Menim, da ne bo odveč, če ob tej priliki pojasnim, kako sploh poteka postopek za sprejem na delo. Tehnični sektor vsakega prvega in petnajstega v mesecu predloži kadrovske službi potrebe po delavcih za vse proizvodne oddelke in proizvodno režijo. Prav tako ostali sektorji predložijo potrebe po delavcih v strokovnih službah, ki pa niso tako pogoste in obsežne, ker fluktuacija v teh službah ni tako velika, ravno tako pa se tudi proces dela v teh službah ne spreminja toliko, da bi zahteval občutno povečevanje števila zaposlenih.

Na osnovi tako predloženih potreb kadrovska služba išče primerne delavce preko zavoda za zaposlovanje, na osnovi razglasov z javnimi informativnimi sredstvi ali na osnovi individualnih prošelj za zaposlitev, ki jih posamezniki skoraj vsakodnevno oddajajo.

Po izboru primernih delavcev za posamezna delovna mesta, kadrovska služba predlaga le-te v obravnavo komisiji za kadrovska in socialna vprašanja, ki ima pristojnost dokončnega odločanja o sprejemu na delo. Podoben postopek sprejemanja na delo velja tudi za prodajno mrežo.

Stanje zaposlenih v tovarni je bilo dne 31. 7. 1971 — 1.759 delavcev.

V času od 1. 8. 1971 do 15. 9. 1971 — torej po dopustu — je bilo sprejetih na delo 63 delavcev. Od teh je 25 šolske mladine oziroma takih, ki so letos zaključili osnovnošolsko obveznost.

Zaposlili so se:

— v proizvodnih oddelkih 48 delavcev — v proizvodni režiji 1 delavec — v upravni režiji 4 delavci — v vzdrževalnih delavnicah 3 delavci — v strokovnih službah 7 delavcev

V tem času pa je odšlo iz tovarne 36 delavcev, in sicer:

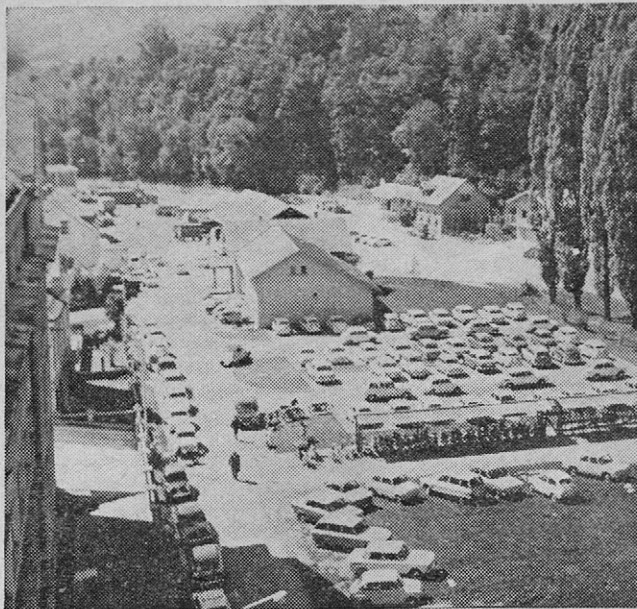
— iz proizvodnih oddelkov 25 delavcev — iz proizvodne režije 2 delavca — iz upravne režije 3 delavci — iz vzdrževalnih delavnic 3 delavci — iz strokovnih služb 3 delavci

Iz navedenih podatkov je razvidno, da je bila v relativno kratkem času precejšnja fluktuacija delovne sile in da je dejansko povečanje zaposlenih v tem času za 27 delavcev. Vsi novi sprejeti na delo so bili pogojeni z dejanskimi potrebami, ki jih narekuje razvoj proizvodnega procesa, kar je že razvidno iz samih podatkov, saj se jih je od novosprejetih zaposlilo največ v proizvodnih oddelkih.

Glede zaposlovanja nastopa največ problemov v obratu gumarne, kjer je fluktuacija zelo velika. V tem kratkem času je iz tega obrata izstopilo 8 delavcev, vstopilo pa 12 delavcev. Večji vstop je bil pogojen zlasti z obratovanjem novih stiskalnic za izdelavo podplatov, katerih pomanjkanje so občutili montažni oddelki. Prav za ta obrat je razmeroma težko dobiti ustrezne delavce, ker so zahteve za delovna mesta v tem obratu večje kot za druge oddelke. Poleg tega pa so tudi pogoji dela nekoliko težji, ki negativno vplivajo na pripravljenost delavcev sprejeti delo v tem obratu.

Ob tej priliki velja tudi pripomniti, da je vprašanje zaposlovanja na celem območju Tržiča že sedaj kritično in bo ob sedanji razvojni stopnji tržiškega gospodarstva ostalo še naprej. Že sedaj je občutno pomanjkanje delavcev in zaenkrat tudi ni izgledov, da bi se tako stanje izboljšalo. To dejstvo bomo morali upoštevati pri našem nadaljnjem razvoju, kajti nadaljnji razvoj in dvig proizvodnje ne bo mogel biti pogojen s povečanjem števila zaposlenih, pač pa bo moral biti osnovan le na modernizaciji proizvodnje.

Marjan Markič

Pogled z nove stavbe na pretesen parkirni prostor

Zasedanje DS

Drugega septembra je bilo dvanajsto zasedanje delavskega sveta tovarne. Člani delavskega sveta so na seji razpravljali o izvrševanju sprejetih sklepov, vprašanjih in odgovorih, razpravi in sklepanju o poročilih poslovanja podjetja v prvem polletju, oziroma do meseca julija, imenovanju glavnega direktorja podjetja in predlogu za povišanje štipendij.

V razpravi in sklepanju o poročilu poslovanja podjetja za prvo polletje so poročevalci seznanili navzoče še z nekaterimi podatki.

TOVARIS JOŽE GROS — DIREKTOR TEHNIČNEGA SEKTORJA

V prvem polletju je proizvodnja porasla za 2 %, izdelanih je bilo 119822 parov obutve več kot v prvi polovici lanskega leta. Izdelana količina obutve je v prvem polletju za 32 % večja po vrednosti kot lani. Največ zgoraj navedenih delov je bilo narejenih v oddelku šivalnice 514. Tudi šivalnica 515 se je približala ostalim oddelkom. Ta šivalnica (Trbovlje) izdelava dnevno že 1500 parov gotovih zgoraj navedenih delov, kar je velik uspeh tega mladega kolektiva. Nekaj težav je bilo pri izdelovanju peta in gumi podplatov. Najvišja proizvodnja v prvem polletju je bila v mesecu marcu. Splošna ugotovitev je, da je proizvodnja v tem času v redu potekala.

TOVARIS JANEZ BEDINA — DIREKTOR PRODAJNEGA SEKTORJA

Rezultati povečanja prodaje so na vseh področjih močno narasli. Izvoz se je bistveno povečal, prehod na lasten izvoz pomeni za nas še ugodnejši finančni rezultat in aktivnejšo vlogo nastopa na tujih tržiščih. Prodajo v tovarni smo povečali za 7 %, vrednostno pa za 36 %. Skup-

ni rezultat naše pravilne izvozne politike je povečanje za 63 %, vrednostno pa za 88 %. Naročil imamo toliko, da jih moramo odstopati našim kooperantom, ki v zadnjem času izdelujejo posamezne artikule tudi za izvoz. Seveda imamo pri njih nekaj težav z dobavnimi roki, kar predstavlja za nas oviro pri izvozu, vendar jih moramo tako navaditi, da ne bo zastojev. Pričakujemo še boljše rezultate na vseh področjih prodaje. To povečanje je vezano na investicije, poleg tega pa moramo računati s tem, da bi naše artikule prodajali tudi prek drugih trgovskih organizacij. Obdržati vse možnosti izvoza in skrbeti za pravočasne zaloge domačega trga sta naši glavni nalogi za bodoče delo.

TOVARIS JANEZ KALISNIK — DIREKTOR FINANČNEGA SEKTORJA

Celotni dohodek tovarne se je od lanskega leta povečal 53,5 %. Po pokritju vseh zakonskih in pogodbenih obveznosti je dohodek večji za 51 %. Tovarna je povečala sklade za 82 % v primerjavi z lanskim letom. Poprečni osebni dohodek za prvo polletje je bil najvišji v občini 1463,28 dinarjev, vendar še pod republiškim poprečjem. Poslovni stroški so v prodajni mreži precej porasli. Vzrok za to je povečanje našega lastništva lokalov, prvotno smo zanje plačevali samo najemnino. Ostali stroški se gibljejo vzporedno s prometom.

Po krajši razpravi je delavski svet potrdil poročilo o poslovanju podjetja.

Nato je predsednik komisije za razpis delovnega mesta glavnega direktorja tovarniš Pavel Roblek predlagal članom delavskega sveta, da izvolijo 3-člansko komisijo za izvedbo volitev glavnega direktorja.

Kršitve delovnih dolžnosti

Predpisi so sestavljeni za tiste, ki jih kršijo. Prav zato so s predpisi določene tudi sankcije (kazni). Tudi naši akti, predvsem pravilnik o delovnih razmerjih, vsebuje v določilih o odgovornosti delavcev natančno opisana dejanja, ki pomenijo kršitev delovnih dolžnosti. Zaradi kršitev lahko po našem pravilniku pristojna komisija za odločanje o kršitvah delovnih dolžnosti izreče ukrepe: opomin, javni opomin, zadnji javni opomin in najstrožji ukrep, izključitev. S spremembo temeljnega zakona o delovnih razmerjih (Ur. l. SFRJ št. 20/69) se je črtal 91. člen po katerem je lahko izključil delavce iz podjetja s tajnim glasovanjem delavski svet. Tako sedaj pri nas izključuje delavce 5-članska komisija za odločanje o kršitvah delovnih dolžnosti.

Vsekakor delo pri postopkih zaradi kršitev delovnih dolžnosti zahteva, da delavec v konkretnem primeru presoja nagibe, ki so kršilec pripeljali do kršitve in njegovo kasnejše obnašanje. Upoštevati je potrebno ali je kršilec že kršil delovne dolžnosti ter, na kakšen način je bila kršitev povzročena (npr. vztrajnost, brezobzirnost ipd.). Upoštevajo se tudi okoliščine, v katerih je dejanje storjeno in seveda prejšnje vedenje in delo kršilca. Šele na podlagi vseh teh ugotovitev se lahko ustvari jasno mnenje o kršilcu.

Iz evidence izrečenih ukrepov od leta 1967 dalje se vidi, da je bilo največ kršitev: vinjenost na delu ali prinašanje alkohola v podjetje, neizvrševanje delovnih nalogov, primanjkljaji v prodajni mreži, tatvine, neopravičeni izostanki z dela, povzročitev škode, kajenje v prostorih, kjer to ni dovoljeno, grožnje, žalitve in podobno.

Iz tega je razvidno, da se je težko sprijazniti z dejstvom, da pitje alkohola na delovnem mestu ni dovoljeno, ker zaradi vinjenosti hitro upada delovni elan, pozornost, volja do dela, poleg tega pa obstaja večja možnost poškodb.

Primerni ukrepi pa imajo namen te kršitve preprečiti, saj so kršitve škodljive za normalen potek proizvodnje in seveda utečeni delovni red. Zaradi tega se tudi v vsakem primeru posebej upoštevajo primernost ukrepa in vzgojni namen, ki naj ga kazenski doseže. Število postopkov od leta 1967, ko jih je bilo 42, je v letu 1968 poraslo na 63, v letu 1969 celo na 86 ter v letu 1970 spet padlo na 72, kar kaže, da so se delavci začeli zavedati svojih dolžnosti.

Vida Rozman

Skyvers - umetna podloga

Naše podjetje in prisilna uprava RUNO TRŽIČ se skupaj trudita, da bi tovarna usnja ponovno oživila in pričela s proizvodnjo usnja. V krog zainteresiranih je pristopila tudi inozemska tvrdka TMB iz Bruslja. Ta tvrdka je že sklenila pogodbe za preskrbo osnovnih surovin in repro materialov. Po pogodbah vodi naše podjetje njihovo zastopstvo in konsignacijo, da bo dovolj osnovnih surovin repro materialov na stalni zalogi v Tržiču do 6-tedenskih potreb. Tovarna usnja RUNO v Tržiču naj bi po pro-

gramu proizvajala skyvers podloge za potrebe PEKA in njegovih kooperantov.

Skyvers podloga je cepljena ovčja koža, od katere se spodnji del cepljenec izdelava v krpe in uporablja za brisanje okenskega stekla. Gornji del kože pa se predela in obarva ter po posebnem tehnološkem procesu lepi z »vile-don« in pripravi za podlogo. V svetu čevljarske industrije danes mnogo uporablja te vrste podloge, ki je še vedno klasično naravno usnje, spodnja plast pa povečuje raztrž-

nost in boljše oblikovanje.

V RUNU, tovarni usnja v Tržiču, se je v zadnjih tednih notranji izgled posameznih oddelkov zelo spremenil. Nekatere dvorane so na novo prepletkane in pobeljene, stroji so očiščeni in obarvani, električna napeljava in betonski traki so popravljene. Stroj za brizganje in sušenje je v generalnem popravilu. Poleg njega pa se že pripravljajo temelji za nov sušilni in brizgalni stroj. Ta stroj je bil nabavljen v SAVI v Kranju. Veliko se razmišlja tudi o likalnih strojih, saj obstoječa kapaciteta ne zadovoljuje potreb. V modernem tehnološkem postopku se uporabljajo stroji za likanje in kaširanje valjnatih oblik. Mogoče se bo našla možnost, da tudi RUNO dobi v kratkem takšen stroj.

Osnovne surovine in materiali za pričetek proizvodnje v tovarni usnja RUNO so že v Tržiču. Tehnični kader je na mestu in že sodeluje pri glavnih remontnih delih in študiju proizvodnje. Te dni pridejo tudi monterji za vse vrste strojev in montažo. Po vseh dosedanjih potrebah PEKO lahko porabi mesečno za sebe in svoje kooperante preko 12.000 m² te vrste podloge. Tudi druga čevljarska podjetja na Gorenjskem danes to podlogo uvažajo. Zato ne bo težav, če bo RUNO v kratkem izdelal mesečno 20.000 m².

Tehnološki postopki, pri pravi dela in sama organizacija poslovanja gotovo dajejo možnosti take proizvodnje že v zelo kratkem času.

DANILO GRADIŠAR

DANILO GRADIŠAR

Predstavljamo vam

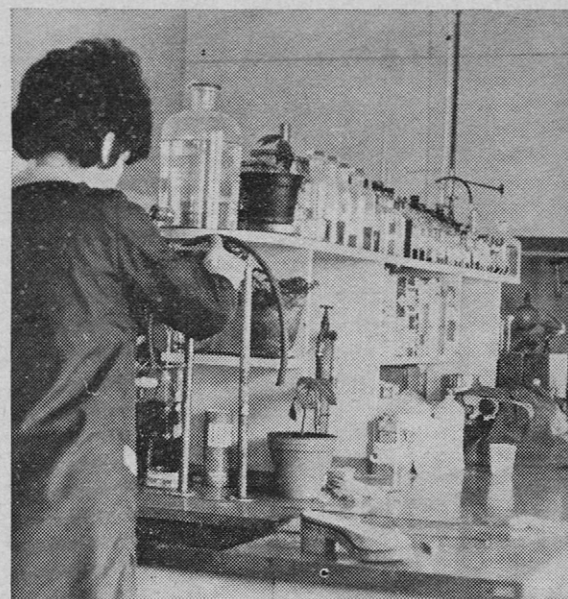
Predstavljamo vam Francija Čebrova, domačina. Je naš štipendist na ekonomski fakulteti v Ljubljani. Obiskali smo ga zadnji dan na obvezni enomesečni praksi. Bodočega ekonomista, ki je naredil letos vse izpite za vpis v četrti letnik, smo vprašali, kaj vse je spoznal na praksi.

»Na naši fakulteti imamo v programu, da pred diplomu

dvakrat po en mesec delamo v delovni organizaciji. Med prakso v vaši tovarni sem bil v uvoznem oddelku, prevzemni službi, domači nabavi, tehničnem sektorju (modelirnica, priprava dela, plan in študij dela), finančnem sektorju (finančno knjigovodstvo mreže) in prodajnem sektorju. Povedati moram, da je bil program sestavljen tako kot želi ekonomska fakulteta, vendar se mi zdi, da ta program ni najboljši. Bilo je premalo časa, da bi spoznal vse delo. Dobil sem grob, splošen vtis o organizaciji podjetja in dela posameznih služb. Najlepše se zahvaljujem tovarišici Milki Megličevi in ostalim, ki so mi omogočili, da je bila praksa v vaši tovarni zame zelo poučna. Po končanem študiju bi se želel zaposeliti v tovarni, saj mi sedaj pomaga s štipendijo.«

Tovarišu Čebrovu želimo veliko uspehov v zadnjem letniku.

M. K.

Kontrola materiala

Laboratorij opravlja kontrolo vhodnih materialov, tako tudi zgornjega in podplatnega usnja.

Fizikalno-kemični poskusi usnja nam dajo važne podatke o lastnostih materiala (usnja) in nam s tem neposredno povedo, kako se bodo te lastnosti spreminjale pri izdelavi in pri poznejši uporabi. Rezultati teh poskusov se primerjajo z rezultati, ki so določeni po JUS-u. Pri večjih odstopanjih se material ne sme uporabljati.

Pri vseh fizikalno-kemičnih poskusih usnja je važno, na katerem delu kože se vzamejo vzorci. Mesto jemanja vzorca je določeno z JUS-om in če hočemo, da bo primerjava rezultatov s standardi pravilna, moramo jemati vzorce na predpisanih delih kože. Število vzorcev je odvisno od velikosti pošiljk; čim večje je število kože, tem večje mora biti število vzorcev. Standardi so predpisani za cele kože, krupone, polovice, kruponske polovice, okrajce in vratove, ker kvaliteta kože ni enaka po vsej površini. Določena je tudi velikost vzorca, ki pa je enaka za vse oblike kože.

Za vse fizikalne analize se iz vzorca izsekajo epruvete določenih oblik in dimenzij. Sekajo se paralelno s hrbtno linijo kože. Vse epruvete se izsekajo v treh paralelkah in sicer v dveh različnih oblikah. Ena oblika nam služi za merjenje raztrznosti in raztezka, druga za iztrganje šivov in tretja za merjenje nadaljnjega trgiranja. Vse te meritve se delajo na dinamometru. Rezultati meritev se preračunavajo glede na debelino usnja. Z merjenjem raztrznosti in raztezosti se ugotavlja obnašanje usnja pri navlačenju. Če je raztrznost premajhna, potem lahko predvidevamo, da se bo usnje pri navlačenju strgalo. Če pa je premajhna raztezost je možno, da bo pri navlačenju pokalo lice; če pa je prevelika, pride do gubanja usnja. Z merjenjem iztrganja šivov se ugotavlja obnašanje sešitih zgornjih delov pri nadaljnji izdelavi in kasnejši uporabi.

Za kemijske analize se vzamejo vzorci približne velikosti 60 cm² v treh paralelkah in sicer iz istega dela kože kot za fizikalne analize.

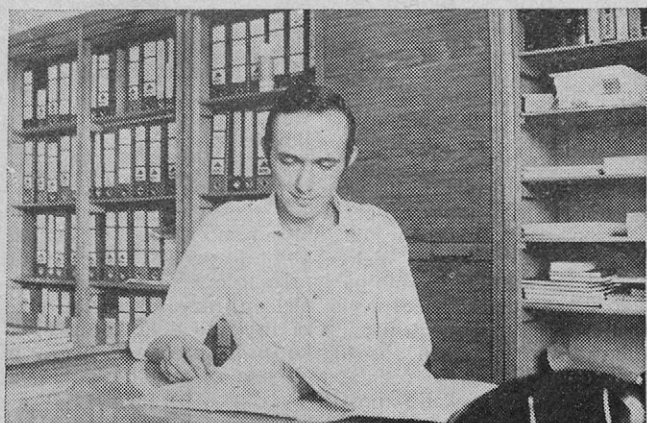
Obstojnost barve ugotavljamo glede na vodo, milnico, organska topila in lepila. Ugotavlja se vezava barve na osnovo. Pri svetlem usnju je treba ugotoviti obstojnost barve na svetlobo in na likanje z vročim zrakom, to pa zato, ker nekatere kemikalije pod vplivom svetlobe spremenijo barvo, ta sprememba pa vpliva na izgled lica.

Z ekstrakcijo ugotavljamo odstotek nevezane masti v usnju. Nevezane masti so tiste maščobe, ki se lahko z ekstrakcijo odstranijo iz usnja. Pri normalnih usnjah mora biti odstotek nevezane masti 2–8 %, izjema so zelo mastna usnja, ki lahko vsebujejo od 17–23 % nevezane masti. Če ima usnje premalo masti, potem je pretrdo in premalo voljno (po domače pravimo, da je usnje puhasto); če pa je maščob preveč, le-te motijo pri lepljenju in pri dokončevanju.

Občasno se ugotavlja tudi odstotek vlage, ki mora biti od 15–16 %. Izjema so usnja, ki so zelo malo prožna. V takih primerih je treba navlažiti usnje pred zagibanjem.

Pri podplatnem usnju se meri raztrznost, raztezost, vlaga, nevezane masti, vpijanje vode po 2 in po 24 urah. Podplatno usnje mora vsebovati 16 % vlage in od 2–5 % nevezanih masti.

Laboratorij

Šušarska nedelja v Tržiču

Lepa sončna Šušarska nedelja je za nami. Bila je uspešna, koristna in vesela. Organizator, Turistično društvo Tržič, je letos še bolj uspešno kot lani organiziralo folklorno turistično prireditev pod pokroviteljstvom naše tovarne.

Že zarana je tržiška godba pozdravila prve goste. Miličniki so usmerjali kolone avtomobilov na parkirišča, ki jih je kmalu zmanjkalo. Že pred neposrednim začetkom sejma je »počilo«. Trg svobode se je začel polniti. Na obeh straneh trga pa »štanti« in »štanti«, na katerih si lahko kupil razno blago (seveda največ čevljev).

Tovarna kot pokrovitelj je pripravila 8 štantov, za vzorčno obutev, obutev B kvalitete (moško in žensko), regularno obutev z 10 % popustom in otroško obutev. Tovarna »Alpina« pa je imela 6 štantov. Stante so postavila tudi tržiška podjetja in posamezni obrtniki čevljarji, turistično društvo in prodajalci neokusnega kiča (le kdo jim je dovolil).

Obiskovalci so navalili najprej na štant z našimi vzorčnimi čevlji.

Dopoldne smo obiskali prodajalce in prodajalce za štanti. Bili so zelo zaposleni, vendar smo jim ukradli nekaj minut za kratke razgovore. Letošnjo prodajno ekipo je vodila že tretjič poslovodkinja tržiške prodajalne Tončka Grobovšek. Za »Čevljarja« je povedala: »Letos imamo več pripravljene obutev za prodajo kot lani. Naša konkurenca ima 6 štantov, kjer prodajajo z dokaj velikimi popusti in seveda dobro prodajajo. Mislim, da bomo morali mi drugo leto prodajati obutev z večjim popustom, na redno obutev 20 %,

B obutev pa 10 %. S tem znižanjem bi dosegli pri prodaji še večji uspeh.«

Ivanka Hvalica, blagajničarka pri vzorcih

»Letos prodajam prvič. Malo je naporno pa bo že šlo. Verjeli ali ne, že ob 10.00 dopoldne nam je zmanjkalo moških vzorčnih čevljev.«

Stanka Majcen

»Tudi jaz letos prvič prodajam in me kar preseneča tolikšna gneča in dobra prodaja.«

Marija Hladnik

»Prodajamo dobro,« se je zasmejala tovarišica Hladnikova in povedala, da so začeli prodajati ob 7.00 uri zjutraj. »Opazila sem kupce iz vse Slovenije, Zasavja, Maribora, Celja in Dolenjske.«

Milan Jazbec

»Tretjič prodajam za našim štantom, ki ima vsako leto več vzorcev. Danes ob 10.30 so nam skoraj podrli štant. Marjan Bevc, ki je bil takrat »dežurni« je poskrbel, da se ni vse skupaj podrlo pod sil-

nim pritiskom množice, ki je hotela vzorčne čevlje.«

Marija Gorišek

»Drugič prodajam na sejmu. Zdi se mi, da je letos več obiskovalcev kot lani. Če bo šlo tako naprej bodo ostali na zalogi samo prazni kartoni.«

Brigita Kern

»Lahko bi bilo več takih sejmov, škoda ko je samo eden. Ljudje so kupovali tudi po 6 parov vzorcev. Saj ni čudno, cene vzorcev so bile dostopne za vsak žep.«

Obiskovali smo tudi ostale štante in prosili prodajalce za kratke razgovore. Jana Roblek in Marica Godnov sta prodajali otroško obutev (300 parov). Moško in žensko obutev z 10 % popustom so prodajala dekleta iz kranjske enojke: Silva Florjančič, Marinka Pevec, Irena Osredkar in Ljubica Mitkovski. Dekleta so bila enotnega mnenja, da je 10 % popust premajhen. Obiskovalcev je bilo dovolj, veliko jih je odšlo, ko so videli, da imajo samo 10 % po-

pust. Milena Saje, Nada Rozman in Jani Lončar so bile kar zadovoljne s prodajo.

Za konec smo se pomudili še pri štantu, kjer so prodajali obutev B kvalitete. Za štanti so se vrteli, razlagali, smejali Darinka Srečnik, iz Ljubljane, Joži Kosmač, Vera Podgoršek, Slavka Petelin in poslovodja Ljubljanske četvorke Janez Petrič, ki je povedal:

»Letos smo prišli prvič pomagat na šušarsko nedeljo s prodajno ekipo četvorke in trojke. Mislim, da bi lahko drugo leto dali več popusta na redno blago.«

Ko smo zbirali te podatke je blago na štantih kopnelo, obiskovalcev ni bilo več toliko, bil je čas kosila. Šušarsko kosilo, ki ga je pripravila restavracija »Pošta«, je bilo preprosto, okusno in kar še posebej preseneča, zelo hitro postreženo. Sestavljeno je bilo iz »Krapa na žup, tenstanga krompirja, svinke prate, sovate, fancovta.« Tudi cena je bila dostopna, samo 20,00 za tiste, ki so kosili v restavraciji Pošta.

Gostilni »Damulnek« in »Lončar« sta imeli na razpolago znane tržiške bržole.

Popoldne se je začela folklorna prireditev. Na začetku Trga svobode so trije postavniki fantje v narodnih nošah zajahali konje in s praporom nekdanjega obrtniškega združenja začeli povorko. Na začetku povorke je bil narodnozabavni ansambel v kočiji, na drugem vozu je predsedoval cehovski svet treh možakov. Za njim je bila na vozu čevljarska delavnica, ki je vlekla dreto in šivala s polno paro. Kot zadnji so bili na vozu dekleta in fantje folklorne skupine Karavanke.

Ves vrvež se je pomičal za povorko proti nogometnemu stadionu. V programu so tržiški čevljarji obujali spomine, nato je folklorna skupina

Karavanke zaplesala nekaj gorenjskih in istrskih plesov.

Na nogometnem igrišču se je začela »tekma« brez sodnikov in pravil, prava šušarska veselica. Pravijo, da je bilo zelo veselo. Dobilo se je za jesti in piti, nekatere je motilo samo slabo ozvočenje »nekega« tržiškega ansambla. Pa kaj je to proti pravi šušarski veselici, ki je trajala še in še!

Na koncu skromnega poročila lahko napišemo, da je prireditev uspeša, vsi so se potrudili. Obiskovalcev je bilo tako po grobem izračunano čez dvanajst tisoč, res veliko.

Upamo, da bo četrta »Šušarska nedelja« 5. septembra drugo leto prav tako sončna kot je bila letošnja.

Mirko Kunšič

Nova kolekcija v prodaji

V vročih dneh pred dopustom in po njem se je — za mnoge skoraj neopazno — bila vroča bitka s časom za novo kolekcijo. Kako »vroča« je bila, so najbolj občutili v oddelku modelirnice, saj je zahtevala od njih neprekinjeno trdo delo od jutra do pozno v noč, veliko zdržljivosti in potrpljenja, hkrati pa je zahtevala, da se pokažejo vse sposobnosti in iniciative vsakega posebej, od organizatorjev do izvajalcev, od osnovnega modela do zadnjega »finiša« v montaži modelirnice.

Zdaj, ko je vse gotovo in stoji v Preddvoru na bazenski konferenci po regalih okoli 200 modelov, se površnemu opazovalcu morda zdi, da sem pretiraval tisto o znoju, o vlaganju zadnjih moči in sposobnosti. Vendar le malo ljudi ve, da je bilo treba za teh 200 modelov napraviti čez 1000 variant in predlogov, da je bilo to ogromno delo opravljeno do dne, ki smo ga določili že štiri mesece prej, ne da bi pri tem mogli predvidevati vse težave in obsežnost dela, ki nas je čakala.

Velik del kolekcije nosi

oznako PEKO-AFIS. Prav je, da posebej poudarimo, da napis PEKO v teh modelih ni le zato, ker pri nas teče proizvodnja teh modelov, temveč tudi kot potrdilo, da je to delo naših modelirjev. Tako oznako nosijo modeli tudi, če jih proizvajajo za nas drugi proizvajalci — oznaka PEKO-AFIS je postala tako v Nemčiji kot pri nas pojem za modno kolekcijo, ki se je ne bi sramovala niti najbolj ugledna tuja tovarna. Kolekcijo je videlo že več tujih kupcev, pa tudi vsi naši poslovodje. Vsi zatrjujejo, da je zelo zanimiva, saj je zadosti široka, bogata in aktualna v kreacijah. Menim, da se tega lahko veselimo, še posebej pa tisti, ki so vanjo vložili toliko dela. Nedvomno jim je to priznanje lahko v zadoščenje, da so naporu obrodili bogate sadove.

O tem vse premalo vemo in pišemo. Zato je prav, če ob tej priliki javno damo priznanje kompletni modelirnici in razvojni službi tako za uspešno delo kot za veliko požrtvovalnost, ki se je ob tem nešteto krat pokazala.

Janez Bedina

Razstava obutve

V okviru letošnje tretje »Šušarske nedelje« je bila v soboto 4. septembra odprta razstava modelov obutve naše tovarne.

Nekaj pred osemnajsto uro je »pripihala« tržiška godba pred paviljon NOB. Za svečan uvod so zaigrali nekaj koračnic, nato pa so predstavniki tovarne odprli razstavo. Šefa domače prodaje tovariša Milana Jazbeca in vodjo propagandnega oddelka tovariša Floreta Grosa smo prosili, da nam povesta nekaj besed o vtisu, ki sta ga dobila po ogledu te zanimive razstave.

Milan Jazbec

»Že tretje leto razstavljamo na »Šušarski nedelji«, to se pravi od samega začetka te tradicionalne prireditve. Za letošnje modele lahko rečem, da so zelo uspeli. Poleg celotne kolekcije jesen-zima 71/72 smo obiskovalcem pokazali del modnih novosti, ki jih pripravljamo za naslednjo sezono pomlad-poletje 72. S tem delom kolekcije je le nakazana modna smer, kolekcija sama pa bo mnogo pestrejša, tako v pogledu modelov in izbire barv kot materialov.«

Flore Gros

»V pripravi na razstavo so sodelovali ekipa propagandnega oddelka in servisne službe (mehanična, mizarska in elektro delavnica). Razstavni prostor je razdeljen na štiri dele. S tem smo obiskovalcem pokazali obutev za vse štiri letne čase. Na vidnem mestu smo razstavili tudi priznanja, ki smo jih dobili za naše modele. Tako sta razstavljeni obe zlati košuti z beograjskega sejma in priznanje revije »Elle-ona«, zlata tunika za najboljšo kolekcijo lanskega leta. Tako smo obiskovalcem pokazali 240 modelov obutve. Kreator te razstave je Sašo Ahačič, ki z ostalimi vred zasluži vse priznanje za idejo in izvedbo načrta.«

Letošnja tretja razstava je bila dobro obiskana, slišati je bilo pohvale z vseh strani. Zanimanje zanjo je preseglo vsa pričakovanja, saj jo je obiskalo okrog osem tisoč ljudi. Škoda je le, da je bila razstava odprta samo v soboto zvečer in nedeljo.

Bazenska konferenca končana

V Preddvoru pri Kranju se je 13. septembra končala bazenska konferenca za našo prodajno mrežo. Od 23. avgusta dalje se je tam zbralo pet skupin poslovođij, ki so izbirali in naročali nove modele obutve pomlad-poletje 72. Obiskali smo zadnjo, peto skupino poslovođij, ki so imeli svoj »sedež« v lovski sobi hotela Grad Hrib. Med odmorom smo poiskali tovariša Josipa Skalarja in ga povprašali, kako kaj poteka letošnja bazenska konferenca.

»V prvih dveh skupinah so bili poslovođje tistih poslovalnic, ki dosegajo največje finančne rezultate. Ti so bili tukaj po pet dni, ostale tri skupine pa po štiri dni. S prvo skupino smo delali non-stop od pol osmih do kosila, nato pa do osmih zvečer. Bilo je pravo garaško delo. Od 450 modelov smo zreducirali kolekcijo na 200 modelov, ki so bili tudi orientacija za ostale skupine. Vsi poslovođje na letošnji bazenski konferenci so si bili edini, da je nova kolekcija izredna. Veliko je modnih novosti, ki se bodo dobro pro-

dajale, kar je razvidno iz večjih naročil kot lani.

Letošnja bazenska konferenca je svoje zahtevno delo opravila točno po načrtu. Naročila so zbrana, sedaj jih bodo v tovarni še enkrat pregledali in nato bodo posamezni oddelki začeli z izdelavo nove obutve.«

Opazovali smo tovariša Skalarja pri delu, ki ga je odlično opravljal in prišlo nam je na misel, da bi našim bralcem lahko povedal kaj več o sebi. Ni ga bilo treba posebej prositi za to, kar rad je pripovedoval.

»Rodil sem se 19. marca 1908. leta. Pri »Peku« pa sem začel delati 1. septembra 1933. leta in to v poslovalnici v Sarajevu. Pozneje sem delal še v Banja luki in Ljubljani. Kot instruktor sem poučeval v Šibeniku, Mariboru in Ljubljanski enojki, kjer sem bil nato 18 let poslovođja.

1939. leta sem prevzel zastopstvo »en gros« od Jese-nic do Boke Kotorske. Takoj po vojni 1945. leta sem prevzel pri usnjarski direkciji izdelavo osnutkov za velesojme, aranžiral sem in zastopal direkcijo. Po zatonu direkcije sem vse do ustanovitve reklamne službe v tovarni izdeloval načrte za sejme in zastopal našo tovarno. Vodil sem tudi republiško zastopstvo za razdeljevanje kontingentov pošiljk po poslovalnicah. Delal sem kot rajonski zastopnik za Dolenjsko in Primorsko. Na lastno željo sem bil leta 1957 premeščen v Tržič z nalogo, da prevzamem ureditev izložb v vseh naših poslovalnicah. Potem sem nekaj časa delal kot revizor, kmalu za tem pa sem postal selektor za kolekcijo. Tako sem od 1957. leta

na vseh bazenskih konferencah in ker dobro poznam naše prodajalne, lahko nekaterim poslovođjem pomagam z nasveti, kaj naj naročijo«, je zaključil tovariš Skalar svoje zanimivo pripovedovanje.

Prav lepo se mu zahvaljujemo za pogovor in mu želimo še mnogo let tako uspešnega dela. **M. K.**

Šolsko leto

Nadaljevanje s 1. strani

Najbrž pa ni slučaj, da so študentje, ki so bili letos intervjuvani na tržiškem radiu povedali, da zaenkrat ne žele prejeti štipendije delovnih organizacij, ker vidijo, da le s težavo lahko pridejo do delovnih mest, primernih njihovi izobrazbi. Zakaj je temu tako...

Celotno izobrazbo, potrebno za družbeno in osebno življenje, je spričo izredno naglega razvoja znanosti in tehnike, nemogoče pridobivati zgolj v šoli. To pomeni, da šola ne more biti edini vir znanja in izobrazbe, zlasti ne šola v klasičnem pomenu besede, kjer se človek zadržuje le določen del svojega življenja. Osnovni pogoj za uvedbo koncepcije permanentnega in dopolnilnega izobraževanja pa je pravilno vrednotenje znanja v družbi in vsakem okolju posebej.

Želimo, da bi se v letošnjem šolskem letu vključilo v izobraževalne oblike čim več že zaposlenih delavcev.

Milka Meglič

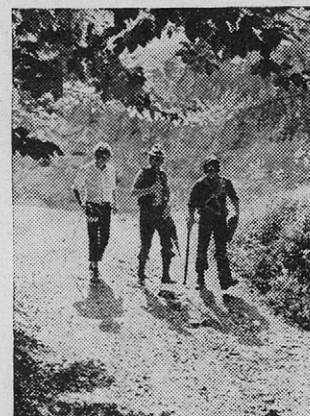
Pohod Pekočevljev

TRIJE SLOVENSKI NOVARNARJI — TONE FORNEZZI — TOF, MARJAN BAUER — MIŠI IN ALEKSANDER LUCU — LUC SO V PEKOČEVLIJH PREMERILI LEVSTIKOVO POT

Saj poznate tisto pot od Litije do Čateža. Če po njej še niste hodili, jo pa prav gotovo poznate iz Levstikove knjige »Popotovanje od Litije do Čateža«. Če vzamete knjižico v roke in jo doma prebirate, se vam zdi pot pravi sprehod, ki bi ga mimogrede opravili po kosilu. Hja, pa ni tako dragi moji!

Sploh ne veste, kaj se vse skriva na poti. Recimo zidanice. Od daleč so tako spretne skrite po grmovju, da jih sploh ne vidiš. Ko pa si enkrat v njej se ti zdi ogromna, pa sodov je kot Gorenjčev ob sobotah v Celovcu. In tako si nekaj časa v zidanici, vrata so nenadoma tam kjer je bilo prej okno, vse se čudno vrti, popade te blažen občutek, pa vedno bolj si žejen. Po domače se pravi temu, da si pijan.

Ko se vešče — po nekaj urah spanja odploziš, ali približno odhodiš ven iz zidanice, je že trda noč in prava luč, ki jo vidiš v daljavi, je vodnica.

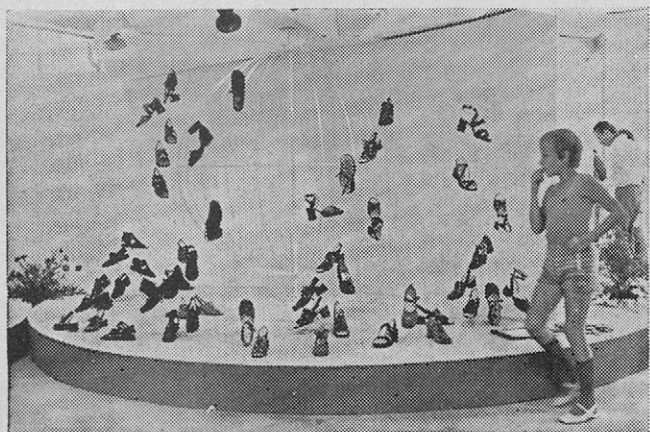

Krevsaš proti luči, dvakrat zalajaš v luno zaradi narodnih običajev in že si pred lučjo. Če prebereš, piše Gostilna. Fino ne, pa si spet tam. Ne sprašujte, kaj je bilo potem, ker se ne spominjam in rečem vam, da so Dolenjci prijazni ljudje.

Vidite, kakšne pasti vas čakajo na poti. Toda mi trije — Tof, Miši pa Luc — se nismo dali pretentati in niti v eno tako vabo nismo zašli. Tako hitro smo hodili, da so se čevlji kar ogreli, pa sonce tudi ni bilo polito z vodo.

Tof in Luc sta imela visoke čevlje (piše, model 72) in sta hodila, kjer jima je prav prišlo. Miši pa je bil v sandalah Ahil, kar je pomenilo, da nismo smeli hoditi po trnju in špičastih kamnih.

Vse se je srečno končalo, čevlji so zdržali vse prilike in nepravilne, le Miši je na koncu pripomnil, da bi se raje sprehajal po Levstikovi ulici v Ljubljani, s kakšno lepo Tržičanko pod roko. **LUC**

To ni primeren prostor za shranjevanje vnetljivih tekočin

Teden požarne varnosti

Namen požarnovarnostnega tedna je opozoriti zaposlene na številne vzroke požarov, na škodo, ki jo povzročijo požari, predvsem pa na to, kako naj bi se izognili taki škodi.

Problem požarne škode je posebno pereč v Sloveniji, saj iz leta v leto nezadržno narašča, tako da je lani že dosegla skoraj tretjino vse požarne škode v Jugoslaviji.

Res je, da v našem podjetju nismo imeli veliko škode zaradi požarov, ker so bili zaradi hitre intervencije že ob nastanku zadušeni. Toda to nas ne sme uspraviti, kajti pri sodobnem procesu proizvodnje v čevljarški industriji se uporablja pretežni

del materialov, ki so hitro gorljivi, zato je pri nepravilnem in nepazljivem delu požarna nevarnost velika.

Na delovnih mestih, kakor tudi v priročnih skladiščih, je iz požarno-varnostnih razlogov nujno, da se med delovnim časom hrani le enodnevna količina lahko vnetljivih snovi. V zvezi s tem,

da so vnetljive snovi v neposredni bližini delovnih mest, je potrebno, da vsakdo zna uporabljati gasilni aparat, ki je namenjen predvsem za gašenje začetnih požarov.

Neprevidnost, malomarnost in površnost so pogosto vzroki za nastanek požara.

Edo Petek

Skladišče preseljeno

V začetku septembra so začeli s preseljevanjem skladišča zgornjega usnja v nove prostore. V prvi etaži je prostor razdeljen na tri dele. V največjega so v 14 dneh preselili 30.000 m² zgornjega usnja, tekstila in drugega materiala, ki ga rabijo za izdelavo zgornjih delov.

O selitvi in težavah, s katerimi se srečujejo, smo se pogovarjali z vodjo skladišč in prevzema tov. Francijem Šavsom.

Povedal nam je, da je drugi prostor namenjen skladišču furnitur, ki se selijo te dni, ko berete ta članek. Tretji prostor pa je namenjen razkladanju in prevzemanju blaga.

»Preselitev skladišča zgornjega usnja v prvo etažo novozgrajenega skladišča smo opravili v trinajstih popoldnevih. Ker pa v novih prostorih še ni bilo luči, nismo mogli delati več kot 5 ur. Mislim, da so bile težave samo prehodne, prepričan sem, da bodo delo inštalaterjev, prebijanje betona za dodatni cevovod in vlaga, vse to se bo počasi uredilo. Nekaj težav imamo še s posameznimi policami, od katerih je samo polovica novih, ostale pa so še iz časa Petra Kozine. Računamo, da bomo dobili v bližnji prihodnosti posebnega viličarja, ki bo služil samo za notranji transport in posebne boks palete. Če nam to uspe, bomo delo v skladiščih izboljšali in racionalizirali. Pri selitvi nam je bil v veliko pomoč novi viličar, ker brez njega ne bi zmogli neurejenega (beri: neasfaltiranega) dovoza v prvo etažo. Hkrati s selitvijo smo pripravili ves material za inventuro. Računamo, da bomo kmalu prešli na šifracijo materialov in obdelav z našim elektronskim računalnikom.«

Ko smo spraševali, kaj bo v izpraznjenem prostoru, nam je tov. Šavs povedal, da skladišče spodnjega usnja ostane tam, kjer je, preostali prostor pa bo namenjen za preselitev kartonaže in materiala iz »plave lagune«.

Gumarna namreč nujno potrebuje ta prostor za kemikalije.

M. K.

Kongres IFIP

Kongres IFIP se je razšel. Brez bojazni, da smo se morali ušesti, lahko zapišemo, da bodo spoznanja teden dni trajajoče revije računalništva, strokovnosti, znanosti in znanja, koristno uporabili ne le tisti, ki so se ga udeležili, ampak tisoči strokovnjakov, ki delajo v tej stroki.

Enega med njimi, direktorja elektronskega računskega centra tovariša Edija BEDINA, smo zaprosili za kratak razgovor o vtisih s tega kongresa.

Takole nam je pripovedoval: »Kongres IFIP je bil v Ljubljani od 23. do 28. avgusta. Udeležilo se ga je čez tri tisoč udeležencev iz vsega sveta, od tega približno sto iz Jugoslavije. Med kongresom so bila na šestih mestih v Ljubljani predavanja. Tako sem si sam izbral predavanja in to najbolj zanimiva, izbral sem skupino uporabe računalnikov v gospodarskih organizacijah. Predavatelji so bili univerzitetni profesorji, specialisti za reševanje problemov v gospodarstvu. Za nas v Jugoslaviji je imel

Ljubljanski računalniški kongres še poseben pomen. Vase zavarovanim je odprl oči, pesimiste je potolažil. Spoznanja drugih, ki so pred nami, so nam zarisala nove poti proti vrhu. Spoznali smo, da so marsikateri problemi, ki smo jih imeli za skorajda nerešljive, drugod v svetu že zdavnaj prenehali biti problemi in zagate. Po kongresu smo vse referate dobili kompletirane. Mislim, da je bilo za nas Jugoslovane zelo poučno, da smo se dobili in si medsebojno izmenjali izkušnje s področja računalništva. V času kongresa je bila tudi razstava računalnikov, ki je bila, lahko rečem, zelo zanimiva.

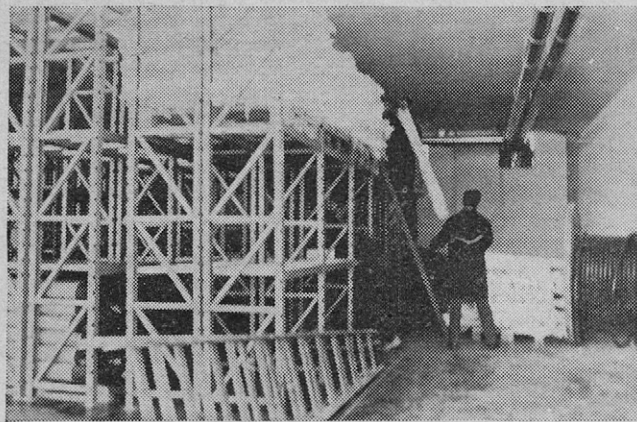
Kako pa naš računalnik in kaj lahko poveste o delu našega centra?

Sedaj imamo v elektronski obdelavi že sedemdeset poslovalnic. Drugo leto bo celotna prodaja na elektronski obdelavi. Tako bomo podatke s področja prodaje lahko že s pridom uporabljali. Poskusili bomo delno prevzeti obračun prometnega davka

za poslovalnice, pripravljamo področje materialnega poslovanja, stanje vodenja zalog, naročil in potreb po materialu.

Če nam bo ves ta program uspel brez večjih težav, bo naš računalnik izkoriščen 200 %, kar bo za vse nas in tovarno velik uspeh.

M. K.

Posnetek iz novega skladišča zgornjega usnja

Za vas

Po letu dni ugibanj se je sedaj končno ustalila Chanel dolžina kril in oblek. Za jesen se boste morale malce ozreti po modnih časopisih, pa boste takoj opazile, da so ovratniki na plaščih in jopicah večji, ponavadi s koničastimi reverji pa tudi z okroglimi. Jopice pri kostimih so spet normalno dolge do bokov ali malo čez, dovolj pa je še opaziti kratkih jopic do pasu. Krila so različna, od nagubanih (predvsem pri kostimih Chanel, ki so še vedno moderni) pa do kril, ki se zapenjajo z gumbi. Letošnji modni poudarek, če bi temu tako rekli, je spet dvovrstno zapenjanje gumbov pri plaščih. Opaža se, da se linija pri plaščih od zgoraj navzdol

širi, kar skupaj z velikimi reverji, pravzaprav poudari nežno silhueto ženske.

Za jesen imate tudi lepo izbiro čevljev. Če gledate našo kolekcijo, lahko hitro izberete tako športne kot elegantnejše modele. Poudariti pa moram, da posebno najmodernejši modeli čevljev, ki so podaljšani nad gleženj in oklepajo nogo z jermenčki, zahtevajo res brezhibno oblikovano nogo. Ostale modele, ki so tudi okusno in prefinjeno okrašeni z jermenčki, pa boste lahko izbirale v različnih barvah, predvsem v semišu, ki ga letos ženski svet spet zelo upošteva.

VIDA ROZMAN

Bratje Zupan pojo

V taktu valčka so fantje peli z instrumentalnim triom, ki jih je spremljal pri petju pesmi: »Na Gorenjskem smo doma...« Zanimalo nas je, kdo so ti fantje, kaj delajo, koliko časa igrajo in pojejo. Prosili smo jih za razgovor in radi so pristali na to.

Kranj, novo stanovanjsko naselje. Z brati Zupan smo šli stopnice do vrat z napisom Rudi Marondini. Prišli smo točno ob sedmih zvečer na vajo. Nekam nenavaden prostor za vaje. Vendar, ko smo izvedeli, da so vsi fantje veliki entuziasti, smo jih razumeli. Pomagajo si pač kakor vedo in znajo. Vaje so jim pravilo, saj vedo, da se brez muje še čevljev ne

obuje. Vadijo v dnevni sobi. Na vajah nimajo veliko poslušalcev, ne smejo jih imeti, poslušajo in gledajo jih samo sinovi in hčere, žene, če kdo utegne priti na vajo. Rudi Marondini, ki je ustanovil ta ansambel pred štirimi leti, nam je začel pripovedovati zelo skromno o fantih, sebi in o delu ansambla, ki postaja z načrtnim delom vedno bolj znan.

Rudi Marondini, vodja in ustanovitelj ansambla, je začel raztegovati svoj meh leta 1950. Kmalu je začel tudi s komponiranjem in sestavljanjem tekstov. Vmes je za nekaj časa opustil glasbo, nato pa je še bolj intenzivno začel vaditi. Skratka, zaljub-

ljen je v lepo slovensko narodno glasbo. Doslej je ustvaril čez 40 viž, ki živijo. Prijavljenih ima 25, ostale je treba še obdelati, izpiliti, da bodo kar najboljše. S fanti so skupaj štiri leta. Srečali so se v Kranju, ko je Marondini nastopal še s triom, želel si je svoj ansambel, prijatelj mu je povedal za brate in tako so kmalu našli skupen jezik, saj jih veže ne samo prijateljstvo, ampak tudi dobra narodna glasba. Prvič so nastopili v Ljubljani na radijski oddaji Slovenski ansambli tekmujejo in so se kljub pokvarjeni kitari uvrstili v polfinale. Lani so začeli s samostojnimi koncerti na Štajerskem, Litiji, Savi pri Zagorju, Voklem pri Kranju, Lomu in Trzihu. Sodelovali so na dveh koncertih radia Ljubljana (koncert iz naših krajev) letos pa že drugič na Ptujskem festivalu narodno zabavne glasbe, kjer so se uvrstili v finale s skladbo »Na Gorenjskem smo doma«, katere avtor je vodja ansambla.

Polde Slabe, kitara

Polde je Tržičan, dela pa v sekalnici. Igrati je začel s 15. letom. Pravi, da je samouk, vendar dobro brenka. Leta 58, 59 in 60 je igral pri ansamblu Jazz Peko, ki je bil znan po vsej Gorenjski. Po poklicu je čevljar. Z Marondinijem in brati Zupan je začel pred petimi meseci. V novem okolju se dobro počuti, saj pravi, da mu je najbolj všeč pri »fejst« fantih. Njegovi drugi konjički so pipe in nabiranje gob. Za razvedriljo pa ima dva kanarčka pevca. Seveda je poročen in ima sina in hčer.

Janko Meglič, kontrabas

Janko je tudi zaposlen v naši tovarni v goodyear oddelku. S Poldetom sta začela igrati skupaj pri 15 letih. Dve leti je študiral v glasbeni šoli kontrabas in igral trobento pri godbi na pihala. Vendar se je odločil za kontrabas, ki ga tako obvlada, da je bil na letošnjem Ptujskem festivalu pohvaljen. Pravi, da se vsi lepo ujemajo in upa, da bodo še dolgo skupaj. Moti ga samo to, da mora delati v dveh izmenah in tako trpijo vaje. Rad hodi v hribe in smuča.

Zupan Drago, prvi tenor

Drago je najstarejši od bratov Zupan. Doma so bili štirje bratje in dve sestre. Posluh so podedovali po očetu, ki je na Dunaju študiral cerkveno glasbo in petje. Prepevati so začeli na materno željo. Najprej so prepevali sami, podoknice in doma v Kovorju. Ko je Rudi Marondini iskal pevce, so se dobili in tako so sedaj dober vokalno instrumentalni ansambel. Drago je po poklicu strojni tehnik v tovarni Iskra v Kranju (15 let). Je poročen in oče dveh otrok. Poleg petja pravi, da se vsi bratje

radi posvečajo športu, atletiki, kolesarjenju, odbojki, planinstvu, balinanju. Želi si, da bi snemali na radiu. Zatrđil nam je, da harmonija, povezava in želje po dobri pesmi in glasbi, vežejo vse brate.

Zupan Srečo, bariton

Prav tako je zaposlen v tovarni Iskra, kot brusilec magnetov za mopede. Povedati vam moramo, da je bil Srečo v šoli odličnjak in da je v Kranju v enem letu naredil dva letnika glasbene šole za solo petje. Sedaj je počakal ostala dva brata, da bodo skupaj hodili na glasbeno šolo z solo petje v Kranju. Je zelo skromen, tih. Poročen. Poleg petja je njegov konjiček vrtnarstvo. Doma ima 50 vrtnic, ki jih sam vzgaja.

Zupan Miro, drugi bas

Mirota pa poznamo, dela v naši tovarni v mizarski delavnici. Poročen je in oče dveh otrok. Tako kot vsi bratje, obiskuje glasbeno šolo za solo petje v Kranju. Že leta 1959 je bil pri vaškem društvu najboljši za spevoigro. Rad ima petje, tako rad, da se je iz Vižmarij vozil na vaje v Tržič. Kadar fantje prepevajo po notah, jih prej izpiše Mirko, ker je za to zelo pripraven. Njegov konjiček, poleg glasbe, je planinarjenje in namizni tenis.

Zupan Danijel, drugi tenor

Tudi Danijel dela v naši tovarni, v mehanični delavnici. Pravi, da je med brati Benjamin, ima 27 let in je poročen. Bolj resno je začel prepevati s 17 leti. Zanimivo je to, da jih je prav Danijel spravil skupaj. Začeli so v duetu, nekako takrat so stopili skupaj, ko je Slak začel raztegovati harmoniko in peti. Tudi Danijel študira solo petje. Njegov drugi konjiček je balinanje in vsak dan po malici se rad malo sprosti ob tem športu.

Franci Križaj, drugi bas

Franci je doma iz Gorič pri Golniku. Poleg tega, da je tudi dober popevkar, je močna opora v kvintetu.

Dela v Iskri, študiral je solo petje, doma zidal hišo, pa kljub temu ni nikoli zamudil službe, šole in vaj.

Upamo dragi bralci, da jih sedaj poznate. Povemo vam, fantje so res pravi kranjski Janezi, skromni, požrtvovalni in ljubijo lepo slovensko domaće petje in glasbo.

Ko smo Zupanovim povedali, da bi mogoče imel »Peko« svoj pevski zbor, če bi bilo dovolj zanimanja, so nam povedali, da so pripravljeno pomagati, predpogoj pa je, da tovarna dobi dobrega pevovodjo, ki bi pevce vadil, da bi lahko po tolikih letih mrtvila, zaživel pevski zbor v tovarni.

Upamo, da bodo to sodelavci prebrali, želimo, da nam sporočijo na telefonsko številko 40, kdo je interesent za ustanovitev pevskega zbora. Sedaj imate priložnost, da se vključite v družbeno življenje v okviru pevskega zbora, ki bo samo s pomočjo tovarne zaživel in rasel.

Mirko Kunšič

Šport

Letos je bilo prvič v okviru tradicionalne šušarske nedelje tudi tekmovanje v balinanju.

Troboj med ekipami Bombažne predilnice in tkalnice, ekipo naše tovarne in organizatorjem športnim društvom, je bil na balinišču za Virjem.

Tekmovalci treh ekip so sami že ob šestih zjutraj uredili balinišče in nato ob sedmi uri začeli s tekmovanjem.

Rezultati:

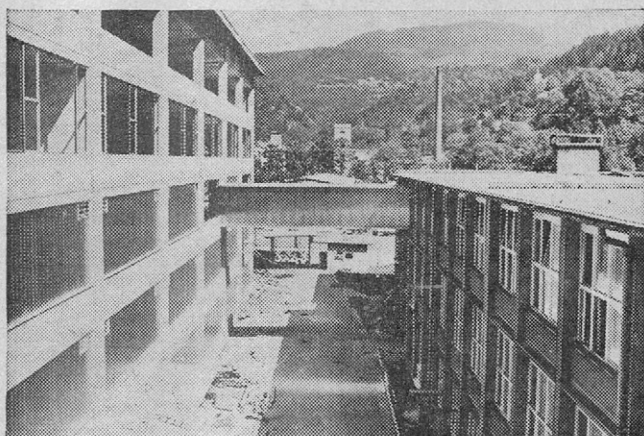
Peko : BPT 13:6, Peko : SD 5. avgust : 13:7, BPT : SD 5. avgust 7:13.

Tako je ekipa naše tovarne v postavi: Anton Zaletel, Anton Pavšek, Anton Raztresen, Ivan Medič in Boris Janc zmagala s 26 točkami. Druga je bila ekipa SD 5. avgust z 20 točkami, zadnji pa so bili balinarji Bombažne predilnice in tkalnice s 13 točkami.

Organizacija tekmovanja je bila dobra.

Mirko Kunšič

Aktualni razgovor

Za današnji razgovor smo zaprosili vodjo tržiške gradbene enote kranjskega Projekta tovariša Nandeta Stritih. Razgovoru je prisostvoval tudi pomočnik glavnega direktorja tovariš Janko Rozman.

Uredništvo: Kako napredujejo dela na novi stavbi?

Tov. Stritih: Nekaj časa so bila dela na novem skladišču v zastoji, primanjkovalo nam je delavcev. Vse to je bilo vzrok, da smo začeli z obrtniškimi deli kasneje kot je bilo v načrtu. Sedaj pa je celotna stavba v grobem gotova. V treh etažah je že položen trdo liti asfalt. V četrti etaži, kjer bodo proizvodni prostori, bodo polagali vinas na beton z vmesno izolacijo. Za peto etažo, ki je namenjena upravnim službam, pa bo za talno oblogo tapison.

Tov. Rozman: Mi kot investitorji tesno sodelujemo z izvajalci gradbenih del in obrtniki, tako da sedaj dela potekajo po predvidenih načrtih. Skladišče zgornjega usnja je že preseljeno, v končni fazi so kleparska, instalaterska in dela pri montaži centralne kurjave.

Uredništvo: Koliko betona je bilo vgrajenega v novo skladišče in kakšna je površina posameznih etaž?

Tov. Stritih: V celotno stavbo je bilo vgrajenega 2500 m³ betona in približno 175 ton armiranega železa. Za posamezno etažo smo porabili 500 m³ betona in 35 ton armiranega železa. Vsaka etaža ima površino približno 1600 m².

Uredništvo: Kako so potekala dela pri pokrivanju strehe?

Tov. Rozman: Streho s površino 1700 m² smo pokrili s pocinkano pločevino in to v roku. Montirane so bile kupole z dvojnimi pleksi steklom. Veliko nam je pomagal glavni direktor tovariš Jože Dolenc, ki se je vključil v ažurno organizacijsko delo.

Uredništvo: Kdaj računate, da bodo prostori pripravljeni za preselitev?

Tov. Stritih: Tretja etaža je v zaključni fazi, pospešeno delamo v četrti, ki bo pripravljena do konca septembra in se bo lahko začela selitev proizvodnih oddelkov. Računamo, da bo vse gotovo do konca novembra.

Tov. Rozman: Prepričan sem, da bomo s skupnimi naporji premagali vse težave s katerimi se bomo še srečali in da bomo čez dva meseca v novih prostorih.

Uredništvo: Hvala za razgovor.

M. K.

Stojijo od leve proti desni: Janko Meglič, Srečo Zupan, Miro Zupan, Rudi Marondini, Drago Zupan, Danijel Zupan, Franci Križaj in Polde Slabe

Nagradna križanka

				ORIENTALSKI PRAŠEK ZA LASE	ORGANIZACIJA ZDRUŽ. NARODOV	KRATICA ITAL. DENAR ENOTE	CELJSKA TOVARNA POSODE	DOMAČA VPREŽNA ŽIVAL	CHARLYLE THOMAS	IRENA OSREDKAR	JANEZ VUK	ANTE ANTUNOVIĆ	ZMES PLINOV KI NAS OBDAJA	RADIJSKE SPREJEMNE NAPRAVE	STAROCER- KVENI POLGLASHNIK	JUNAŠKA PESHITEV, EP	POSEBNA SOBA V LOKALU	UPRAVITELJ GOSPODAR	PRENOSALCI PRTLJAJE
AŠKERC									OTTO LIEBMANN	HUDO OBOLENJE JETER	IME PEVCA SEDAKA	GRŠKA VILA, KI ČLOVEKU PRETRGA NIT ŽIVLJENJA			R				
				ČLAN RUSKE KMECKE STRANKKE SOCIALIST.	ČEŠKI ŠAH. VELEMOJST (RICHARD)	ALFRED NOBEL	MODEL 1971-1972 DOLENC JOŽE	AMER. PEVKA (BRENDA) GRŠKI BOČ LJUBEŽNI		E	E	SKANDINAV- SKI IZRAZ ZA SMUČI	NOVAK IVANKA KIPČEVSKE KOT OPORNIK		NADVEČJI PRITOK UHE PERZIJA		DRŽAJ, ROČAJ		
MOČVIRNA ŽIVAL									LONEC								MATERIAL ZA ČEV. "RAJKO"		
MONTIRA- NJE OBES									ESTONEC								NASLONJALO		
FRANCOSKI GRAFIK IN ŽLATAR (JEAN)				E	T	MATERIAL ZA ČEVLJE "MIRA"	VRSTA SRED. ŠOLE ČASHNIKAR							STAR SLOVAN ZNIŽANA GLAS. NOTA					
LASTNOST ETERIČNIH OLJ										IME ČLANICE MA. (PERKO) VERBANČIČ IRENA							NERESNICA		
PASTIR IZ SNEGU- ROČKE				NRAVO- SLOVJE	MESTO V SZ. - NAD IZLIVOM DONA					O		IGOR STRITIH IME KOMEDI- OCRATA PREČA			PADEC VODE AVSTRIJSKA POROČ. AGENC.				
ZIMSKI POJAV					NOVI VINODOL ANTONIJA GROBDOVŠEK		REKA MED POLJSKO IN NDR	ENA OD SEŽON KAJŽAR ANICA							TRDNJAVA V TEXASU TUDI FILM Z J. WAYNOM			M	
KOLEKCIJA JESEN-ZIMA 1971-1972	MODEL IZ JESEN-ZIMA 71-72	OKRAJNI LJUDSKI ODBOR	ŠKROB IZ MANIKOE MODEL IZ JESEN-ZIMA								ANICA TERAN IME PEVKE STEFOK				POŽIGANJE PREDPONA TRI ŠKOT. IMENIH				
SPISEK POPRAVKOV ALI NAPAK									D		PERZIJSKI ZLI DUH GABRIJEL DEČMAN		R	I	M		LAWRENCE OLIVIER DUNJA, ANTIC		
MESTEČE POD FRUŠKO GORO					DARILO				MRČES, UŠ							JUNAK IZ GRŠ. MITO- LOGIJE (ODPIP)			
OKUSU ČASA PRIMERNA NOŠA					RIMSKA BOGINJA JEZE	I			PREBIVALEC DANSKE						MONČOLSKI POČLAVAR				Berite Čevljar!

Tokrat je prispelo v naše uredništvo 130 križank, žal pa je bilo 44 nepravilnih. Veseli nas, da je toliko ljubiteljev križank in upamo, da boste v bodoče še tako pridno pošiljali rešitve. Radi bi vas opozorili na to, da ne bomo upoštevali tistih križank, ki bodo napisane s svinčnikom, ali pa bodo popravljene. Rešitve današnje križanke bomo sprejemali do 14. oktobra do 12. ure. In zdaj še izid žreba, pri katerem je pomagal tov. Marjan Dolžan iz podjetne modelirnice. Nagrade so prejeli naslednji sodelavci:

1. nagrada 50,00 din Boncelj Adolf — gumarna
 2. nagrada 30,00 din Lovrenc Höningmann — Bistrica 170
 3. nagrada 20,00 din Dobrin Marija — Lepljena II.
 4. nagrada 10,00 din Stritih Metka — uvozni oddelek
 5. nagrada 10,00 din Kern Brigita — izvozni oddelek
- Nagrajencem iskreno čestitamo, ostalim pa želimo, da bi jim bila prihodnjič pri žrebu sreča naklonjena.

UREDNIŠTVO

Prišli — odšli

Prišli v tovarno:

V sekaľnico: Terezija Tišler

V izdelavo zg. delov 511:
Marija Šparovec, Danijela
Klemenc, Franc Beguš

V izdelavo zg. delov 512:
Irena Valjavec, Marjan Medič, Olga Blažič, Anton Meglič, Marica Čimžar

V izdelavo zg. delov 513:
Vera Intihar, Boris Ribnikar,

Ljubica Kutin, Zdenka Haf-
ner

V goodyear izdelavo: Milan Kokalj, Viktor Sedej

V lepljeno izdelavo II: Ivan Poljanec

V vulkanizacijo: Božena Janežič

V gumarno: Jernej Šlibar, Janez Zaletel, Dragica Starešina, Marija Peič, Sonja Je-

zeršek, Pejo Miljak, Dragutin Novak, Anton Meglič, Dragica Makitanović

V flex izdelavo: Marjan Lazar

V modelirnico: Tatjana Vogel'nik

V splošni sektor: Bernarda Kranjec, Štefan Jakopin, Jan-ko Rozman, Terezija Kuzma, Marija Praprotnik.

V finančni sketor: Stanislava Bešter, Niko Januš

V mehanično delavnico: Janez Mlačnik

V transport: Jože Klemenčič.

Odšli iz tovarne:

Jože Slapar, odpoved delavca v poskusnem roku; Marija Humar, samovoljna zapustitev dela; Karel Črtalič, sporazumno prenehanje dela; Marko Marič, sporazumno prenehanje dela; Gizela Vrbancič, sporazumno prenehanje dela; Kristina Špik, sporazumno prenehanje dela; Jože Seifert, sporazumno prenehanje dela; Ida Košir, sporazumno prenehanje dela; Pavel Gros, sporazumno prenehanje dela; Jožefa Drascek, sporazumno prenehanje dela;

Anton Suštar, v JLA; Vladimir Klemenc, sporazumno prenehanje dela; Drago Papler, sporazumno prenehanje dela; Ciril Ropret, sporazumno prenehanje dela; Marija Romih, upokojitev; Milan Kokalj, odpoved delavca v poskusnem roku; Stanislava Majcen, iztek roka za določen čas; Ljudmila Železnik, samovoljna zapustitev dela; Martin Romac, samovoljna zapustitev dela; Helmut Kumer, samovoljna zapustitev dela; Marjan Beznik, sporazumno prenehanje dela; Stanislav Žepič, sporazumno prenehanje dela; Frančiška Veršnik, sporazumno prenehanje

dela. Anton Meglič, samovoljna zapustitev dela; Zlata Kodrič, sporazumno prenehanje dela; Janez Mlačnik, odpoved delavca v poskusnem roku; Slavko Dežan, sporazumno prenehanje dela; Zdenko Šega, samovoljna zapustitev dela; Alija Dema, sporazumno prenehanje dela; Anton Meglič, odpoved delavca v poskusnem roku; Sonja Zupan, sporazumno prenehanje dela.

Odšli iz prodajne mreže:
Marija Drobič, Jesenice,
Marija Mihevc, Nova Gorica;
Francka Bergant, Tržič; Vin-
ko Jakulič, Sibenik; Jasna
Stanfel, Zagreb II; Anica Še-
gula, Banovići.

»ČEVLJAR«, glasilo delovne skupnosti »Peko« —
Ureja uredniški odbor: Janko Rozman, Edi Bedina,
Slavko Hvalica, Anton Podgoršek, Franc Ivnik,
Milka Meglič, Vida Rozman, Marica Smid, Mirko
Kunšič — Glavni in odgovorni urednik Mirko Kunšič
— Naslov uredništva: Peko Tržič 64290. Telefon 71301
int. 40 — Tisk ČP Gorenjski tisk Kranj v 2500 izvodih
— Izhaja vsakega 27. v mesecu. List dobijo člani
delovne skupnosti brezplačno.